

DROGOŚLANY (1) ai

Oba o oraz a jasne.

pl G drogoślanych (1). ◇ [A subst drogoślan(e)].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Kosztownie, z przepychem usłany:

Wyrażenie: »drogoślane mary«: Swiéc/ y dzwonów zaniechay/ y mar drogo śłanych/ Y głólem żąłobliwym żółtarzów śpiwanych. KochPieś 55; [Trunnę y drogośłAne mAry/ woz MIEC będę A ruchem niełtaNownem Tám MEźnie všiędę KmitaTreny C3 (Linde).]

SB